

El 2020 deixa la natalitat més baixa dels últims 25 anys a Catalunya

La pandèmia va frenar el procés migratori, però igualment haurien arribat l'any passat quasi 10.000 persones provinents de l'Àfrica i gairebé 5.000 de l'Amèrica del Sud

Feia, com a mínim, un quart de segle que Catalunya no tenia un any de tan pocs naixements com el 2020. Així ho apunten les dades del padró continu de l'Institut Nacional d'Estadística, actualitzat aquesta setmana amb xifres de l'1 de gener passat i, segons el qual, l'any passat hi va haver menys de 56.000 nous nadons, cosa que no passava des del 1996. Suposaria un descens pronunciat respecte el 2019, quan n'hi va haver 61.548.

```
!function(){"use strict";window.addEventListener("message",(function(a){if(void 0!==a.data["datawrapper-height"])for(var e in a.data["datawrapper-height"]){var t=document.getElementById("datawrapper-chart-"+e)||document.querySelector("iframe[src*='"+e+"'"]);t&&(t.style.height=a.data["datawrapper-height"][e]+"px"))}})}();
```

En tot cas, com es pot comprovar al gràfic superior, la caiguda del nombre de naixements és contínua des del 2008, quan n'hi va haver 89.024 i, en perspectiva històrica, el nivell mínim des del 1976 va ser el 1995, amb 53.809 nadons. Un llindar, en tot cas, que podria quedar per sobre del de l'any passat. I és que la xifra de 55.672 del 2020 s'ha calculat amb la diferència de població a Catalunya en el grup de 0 a 4 anys entre 1 de gener de 2020 i de 2021, restant-li els nens que tenien just quatre anys el 2020.

Com que només s'han publicat les dades provisionals del padró continu, fins que no es coneguin les definitives només es pot saber la quantitat de catalans en grups quinquennals i no any a any, mentre que fins al juliol no es coneixeran les exactes sobre naixements. La variació de població de 0 a 4 anys inclou també, per tant, possibles defuncions en aquesta franja o sobretot l'arribada de migrants amb aquestes edats. Els darrers anys, de fet, el nombre de naixements ha estat inferior en prop de 5.000 nadons al resultat de la variació del grup quinquennal de 0 a 4 anys, així que el 2020 podria ser perfectament el de menys naixements en força més dècades.

En tot cas, la causa d'aquest descens -que ja venia dels anys anteriors, però s'hauria accelerat tindria poc a veure amb la pandèmia. Els confinaments tot just van tenir lloc a mitjans de març, nou mesos i mig abans d'acabar l'any, així que les restriccions per la Covid haurien pogut impactar aparentment poc en la quantitat d'embarassos que haurien acabat en naixement el 2020. Sigui com sigui, la població catalana per grups d'edat quinquennals a principis de l'any passat i l'actual és la següent, amb un notable descens de 18.791 persones en la franja més petita.

```
!function(){"use strict";window.addEventListener("message",(function(a){if(void 0!==a.data["datawrapper-height"])for(var e in a.data["datawrapper-height"]){var t=document.getElementById("datawrapper-chart-"+e)||document.querySelector("iframe[src*='"+e+"'"]);t&&(t.style.height=a.data["datawrapper-height"][e]+"px"))}})}();
```

Més enllà de la xifra total de cada franja, és interessant veure la variació entre un any i el següent,

en especial amb relació a l'evolució vegetativa esperada si no s'haguessin produït morts, ni migracions i la quantitat de naixements hauria estat la mateixa que l'any anterior, és a dir, amb els canvis causats només pel salt de grup de la població en l'edat màxima de cada franja a 1 de gener de 2020.

La diferència entre el canvi real i l'esperat s'observa en la tercera columna del gràfic següent, la qual, a primer cop d'ull sembla indicar tres tendències. Per una banda, una caiguda en la natalitat (menys població de l'esperada en la franja per petita); per l'altra, l'arribada de migració en edat jove (majors increments dels previstos entre els 15 i els 29 anys); i finalment, una mortalitat inusualment alta (descensos més pronunciats que els vegetatius sobretot a partir dels 55 anys).

```
!function(){"use strict";window.addEventListener("message",(function(a){if(void 0!==a.data["datawrapper-height"])for(var e in a.data["datawrapper-height"]){var t=document.getElementById("datawrapper-chart-"+e)||document.querySelector("iframe[src*='"+e+"'"]");t&&(t.style.height=a.data["datawrapper-height"][e]+"px"))}})}();
```

El sistema de monitorització de la mortalitat diària (MoMo) va registrar 79.239 defuncions a Catalunya el 2020, unes 14.079 més que la mitjana dels anys anteriors, a causa en bona mesura del coronavirus. Aquesta mortalitat extraordinària ja coneguda confirma les causes del descens de població gran i només el descens en la natalitat explicaria la caiguda en el primer grup, però cal estudiar també els efectes de les migracions en les franges intermèdies, tant d'entrada com de sortida.

L'estadística sobre catalans residents a l'estranger, actualitzada també aquesta setmana, apunta que la xifra s'ha incrementat de 331.189 a 340.514 persones durant el 2020, un augment inferior al d'anys anteriors però que indicaria que la marxa de població no s'hauria aturat. Així mateix, les dades del padró continu indiquen que aquest 1 de gener hi havia 8.475 persones més a Catalunya nascudes a l'estranger que un any abans, així com 3.706 més nascudes a Catalunya i 35.732 menys nascudes a la resta de l'Estat.

[noticia]219027[/noticia]

La quantitat de nous catalans nascuts a l'estranger el 2020 és la més baixa des que el 2015 va tornar a ser positiva i especialment és quasi 14 cops inferior a la de l'any 2019. Sembla clar que la pandèmia ha impactat en aquesta tendència. El descens de nous catalans nascuts a Catalunya i a la resta de l'Estat també s'hauria accentuat per l'excés de mortalitat -i en el primer cas, del descens de natalitat-, especialment tenint en compte que els nascuts a la resta de l'Estat van arribar majoritàriament fa dècades i alguns ja tenen edat avançada, motiu pel qual el col·lectiu que representen es redueix de forma contínua.

```
!function(){"use strict";window.addEventListener("message",(function(a){if(void 0!==a.data["datawrapper-height"])for(var e in a.data["datawrapper-height"]){var t=document.getElementById("datawrapper-chart-"+e)||document.querySelector("iframe[src*='"+e+"'"]");t&&(t.style.height=a.data["datawrapper-height"][e]+"px"))}})}();
```

El padró continu també permet analitzar l'evolució de la població catalana amb nacionalitats que no són l'espanyola. No es tracta de la mateixa quantitat que els nascuts a l'estranger, ja que alguns van adquirint la nacionalitat, però permet abordar també el flux migratori. Segons aquestes dades, ara hi ha 20.401 europeus més de fora la Unió Europea i 27.153 menys de la Unió Europea que fa un any, tot i que segurament es tracta d'un canvi estadístic en passar a considerar com a extracomunitaris els 21.959 britànics que hi vivien a principis de l'any passat. Pel que fa a la resta de continents, la variació és relativament petita i molt menor a la d'anys anteriors, atès que el flux migratori s'ha reduït el 2020.

```
!function(){"use strict";window.addEventListener("message",(function(a){if(void 0!==a.data["datawrapper-height"])for(var e in a.data["datawrapper-height"]){var t=document.getElementById("datawrapper-chart-"+e)||document.querySelector("iframe[src*='"+e+"'"]);t&&(t.style.height=a.data["datawrapper-height"][e]+"px"))}})}();
```

Per calibrar exactament el flux migratori, però, cal tenir en compte que molts nousvinguts adquireixen la nacionalitat cada any. Entre 2015 i 2019, per exemple, la van aconseguir a Catalunya de mitjana unes 10.000 persones provinents de l'Àfrica i unes 9.000 de l'Amèrica del Sud, anualment. Considerant que aquesta tendència es va mantenir el 2020 i canviant la categoria de referència dels ciutadans britànics, emergeixen les dades aproximades del moviment migratori real de l'any passat.

D'aquesta manera, haurien arribat quasi 9.500 persones provinents de l'Àfrica, més de 4.500 de l'Amèrica del Sud i gairebé 1.500 de l'Amèrica del Nord i -sobretot- Central. El flux respecte Àsia i Oceania seria quasi nul, mentre que unes 4.755 persones de la resta de la Unió Europea haurien tornat als seus països o marxat a d'altres, incloent aquí els britànics. Podria ser a causa del Brèxit o per retornar a casa durant la pandèmia, així com un miler més ho hauria fet també cap a altres països europeus.

```
!function(){"use strict";window.addEventListener("message",(function(a){if(void 0!==a.data["datawrapper-height"])for(var e in a.data["datawrapper-height"]){var t=document.getElementById("datawrapper-chart-"+e)||document.querySelector("iframe[src*='"+e+"'"]);t&&(t.style.height=a.data["datawrapper-height"][e]+"px"))}})}();
```